EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 12.9.2012.
COM(2012) 511 final

2012/0242 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

ar ko Eiropas Centrālajai bankai piešķir īpašus uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu uzraudzības politiku

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Šodien banku nozares stabilitāte daudzos gadījumos joprojām ir ļoti atkarīga no dalībvalsts, kurā attiecīgās bankas ir reģistrētas. Šaubas par valsts parāda ilgtspējību, ekonomiskās izaugsmes perspektīvām un kredītiestāžu dzīvotspēju ir radījušas un turpina radīt negatīvas un savstarpēji pastiprinošas tirgus tendences. Tas savukārt var radīt apdraudējumu dažu kredītiestāžu dzīvotspējai, kā arī finanšu sistēmas stabilitātei, turklāt tas var kļūt par smagu slogu attiecīgo dalībvalstu publisko finanšu sektoram, kas jau ir nonācis sarežģītā situācijā.

Šādi apstākļi rada īpašus riskus euro zonā, kurā vienotā valūta palielina iespējamību, ka notikumi vienā dalībvalstī var apdraudēt visas euro zonas ekonomisko attīstību un stabilitāti. Turklāt patlaban pastāvošais finansiālās iziršanas risks pa valstu robežām ievērojami apgrūtina finanšu pakalpojumu darbību vienotajā tirgū un neļauj tam veicināt ekonomikas atlabšanu.

Eiropas Banku iestādes (EBI) izveidošana ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), un Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) izveidošana jau ir ļāvusi uzlabot sadarbību starp valstu uzraudzības iestādēm un veicināt vienota noteikumu kopuma izstrādi finanšu pakalpojumiem ES. Tomēr banku uzraudzība joprojām lielā mērā notiek valstu robežās, un tādēļ tā neatbilst integrētajiem banku tirgiem. Ar uzraudzību saistītās nepilnības kopš banku krīzes ir ievērojami iedragājušas uzticēšanos ES banku nozarei un izraisījušas spriedzes saasināšanos euro zonas valsts parāda vērtspapīru tirgos.

Tāpēc Komisija 2012. gada maijā saistībā ar ilgāka termiņa redzējumu par ekonomisko un fiskālo integrāciju aicināja izveidot banku savienību, lai atjaunotu uzticēšanos bankām un euro. Vienam no banku savienības galvenajiem elementiem vajadzētu būt vienotam uzraudzības mehānismam (VUM), kas veic banku tiešu pārraudzību, nolūkā piemērot uzraudzības noteikumus stingrā un objektīvā veidā un īstenot pārrobežu banku tirgu efektīvu pārraudzību. Augstu kopēju standartu izmantošana banku uzraudzībā euro zonā palīdzēs veidot vajadzīgo uzticēšanos starp dalībvalstīm, kas ir priekšnosacījums jebkādu kopēju atbalsta mehānismu ieviešanai.

Euro zonas augstākā līmeņa sanāksmē 2012. gada 29. jūnijā valstu un valdību vadītāji aicināja Komisiju „iesniegt priekšlikumus, lai drīzumā izveidotu vienotu uzraudzības mehānismu. Kad šāds mehānisms būs izveidots euro zonas bankām, ar Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM) pēc parasta lēmuma saņemšanas varētu tieši rekapitalizēt bankas”. Eiropadomes 2012. gada 28.–29. jūnija sanāksmes secinājumos teikts, ka šajā euro zonas paziņojumā un Komisijas priekšlikumos, ko attiecīgi iesniegs Komisija, būtu jāņem vērā „konkrēts un noteiktā termiņā īstenojams ceļvedis patiesas ekonomiskās un monetārās savienības izveidei”.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Komisija ir ņēmusi vērā analīzi, kas veikta, pieņemot „uzraudzības noteikumu paketi”, ar ko izveidoja Eiropas uzraudzības iestādes, un kurā tika novērtēti VUM mehānisma izveides

funkcionālie, pārvaldības, finanšu un juridiskie aspekti. Oficiālo ietekmes novērtējumu 29. jūnija euro zonas sanāksmē noteiktajā termiņā nebija iespējams sagatavot.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Priekšlikums pamatojas uz LESD 127. panta 6. punktu, kas nodrošina juridisko pamatu, lai Eiropas Centrālajai bankai noteiktu konkrētus uzdevumus tādos politikas virzienos, kuri attiecas uz kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu (izņemot apdrošināšanas sabiedrības) uzraudzību.

Priekšlikumā Eiropas Centrālajai bankai ir noteikti atsevišķi būtiskie uzraudzības uzdevumi attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību, savukārt uzdevumi, kas nav minēti regulā, paliks valstu uzraudzības iestāžu kompetencē. Priekšlikumā Eiropas Centrālajai bankai ir piešķirtas arī pilnvaras veikt finanšu konglomerātu uzraudzību. Tomēr, lai nodrošinātu atbilstību LESD 127. panta 6. punktam, ECB uzņemsies tikai tādu uzdevumu īstenošanu, kuri attiecas uz finanšu konglomerātu papildu uzraudzību (grupas līmenī); individuālo apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību veikts valstu kompetentās iestādes.

Dalībvalstis vienas pašas nevar apmierinošā veidā sasniegt ierosinātās darbības mērķus, tāpēc tos var labāk sasniegt ES līmenī. Nesenie notikumi ir skaidri parādījuši, ka tikai Eiropas līmenī var nodrošināt pienācīgu integrētās banku nozares pārraudzību un augsta līmeņa finansiālo stabilitāti Eiropas Savienībā un īpaši euro zonā. Šajā priekšlikumā ietvertie noteikumi paredz vienīgi to, kas vajadzīgs, lai sasniegtu izvirzītos mērķus. Eiropas Centrālajai bankai tiek uzticēti uzraudzības uzdevumi, kas vajadzīgi, lai Eiropas līmenī nodrošinātu uzraudzības noteikumu vienotu un efektīvu piemērošanu, riska kontroli un lai novērstu krīzi. Valstu iestādes turpinās pildīt uzdevumus, kurus var labāk paveikt valstu līmenī.

Saskaņā ar LESD 127. panta 6. punktu Padome rīkojas, pieņemot regulu. Tāpēc regula ir vienīgais juridiskais instruments, ar kuru Eiropas Centrālajai bankai var piešķirt uzraudzības uzdevumus.

4. SĪKĀKS PRIEKŠLIKUMA SKAIDROJUMS

4.1. Īpašu uzraudzības uzdevumu piešķiršana Eiropas Centrālajai bankai

4.1.1. Struktūra

ECB būs atbildīga par īpašiem uzdevumiem, kas attiecas uz tādās dalībvalstīs reģistrēto kredītiestāžu uzraudzību, kuru valūta ir euro (iesaistītās dalībvalstis); šo uzdevumu mērķis ir veicināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti. ECB pildīs šos uzdevumus EFUS ietvaros un cieši sadarbosies ar valstu uzraudzības iestādēm un EBI.

4.1.2. Uzraudzības darbību joma

Pēc pārejas perioda ECB veiks būtiskus uzraudzības uzdevumus attiecībā uz visām euro zonas dalībvalstīs reģistrētām kredītiestādēm neatkarīgi no to uzņēmējdarbības modeļa vai lieluma. Eiropas Centrālajai bankai būs uzņēmējas valsts uzraudzības iestādes statuss attiecībā uz kredītiestādēm, kas reģistrētas dalībvalstīs, kuras nav iesaistītās dalībvalstis, un kas iesaistītajā dalībvalstī reģistrē filiāli vai sniedz pārrobežu pakalpojumus.

4.1.3. Sadarbība ar Eiropas uzraudzības iestādēm

ECB īstenos savus uzdevumus Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas ietvaros un cieši sadarbosies ar trijām Eiropas uzraudzības iestādēm. EBI saglabās savas pilnvaras un uzdevumus, lai turpmāk izstrādātu vienotu noteikumu kopumu un nodrošinātu uzraudzības prakses konverģenci un konsekvenci. ECB nepārņems nevienu EBI uzdevumu, turklāt Eiropas Centrālās bankas regulatīvo pilnvaru īstenošana saskaņā ar LESD 132. pantu attieksies tikai uz tām jomām, kas ir vajadzīgs, lai pienācīgi veiktu uzdevumus, kuri tai piešķirti ar šo regulu.

EBI uzraudzības valdes sastāvs nemainīsies un valsts kompetento iestāžu pārstāvji turpinās ietekmēt lēmumu pieņemšanu Eiropas Banku iestādē. Tomēr, lai atspoguļotu Eiropas Centrālās bankas uzraudzības atbildību, iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvjiem vajadzēs saskaņot un paust kopējo nostāju jautājumos, kas ir ECB kompetencē.

4.2. ECB uzdevumi

4.2.1. ECB uzdevumi

Eiropas Centrālajai bankai būs ekskluzīva kompetence būtiskajos uzraudzības uzdevumos, kuru īstenošana vajadzīga, lai atklātu banku dzīvotspējas apdraudējumus un pieprasītu tām veikt nepieciešamās darbības. ECB *inter alia* būs kompetentā iestāde, kas piešķirs licences un atļaujas kredītiestādēm, veiks būtiskas līdzdalības novērtēšanu, nodrošinās atbilstību minimālām kapitāla prasībām, nodrošinās iekšējā kapitāla atbilstību saistībā ar kredītiestādes riska profilu (2. pīlāra pasākumi), veiks konsolidētu uzraudzību un pildīs ar finanšu konglomerātiem saistītās uzraudzības uzdevumus. Turklāt ECB nodrošinās atbilstību noteikumiem par saistību īpatsvaru un likviditāti, piemēros kapitāla rezerves un, saskaņojot ar noregulējuma iestādēm, veiks savlaicīgus iejaukšanās pasākumus tad, kad kāda konkrēta banka pārkāps pašu kapitāla prasības vai būs tuvu šādam pārkāpumam. Turklāt jautājumos, kas saistīti ar iepriekšminētajiem uzdevumiem, Eiropas Centrālā banka saskaņos un paudīs uzraudzības valdes un EBI valdes sastāvā iekļauto iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvju kopējo nostāju.

4.2.2. Valstu uzraudzības iestāžu loma

Valstu uzraudzības iestādēm joprojām būs svarīga loma vienota banku uzraudzības mehānisma izveidē.

Pirmkārt, uzdevumi, kas nav piešķirti Eiropas Centrālajai bankai, paliks valstu uzraudzības iestāžu ziņā. Piemēram, valstu uzraudzības iestādes joprojām būs atbildīgas par patērētāju aizsardzību, cīņu pret noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizāciju un tādu trešās valsts kredītiestāžu uzraudzību, kuru filiāles reģistrētas kādā dalībvalstī vai kuras sniedz pārrobežu pakalpojumus kādā dalībvalstī.

Otrkārt, pat attiecībā uz Eiropas Centrālajai bankai piešķirtajiem uzdevumiem dalībvalstu uzraudzības iestādes, kas ir VUM neatņemamā daļa, varēs veikt ikdienas pārbaudes un citas uzraudzības darbības, kas vajadzīgas, lai sagatavotu un īstenotu ECB aktus. Vienots uzraudzības mehānisms, kas attiecas uz visām iesaistīto dalībvalstu bankām, darbosies tikai uz tāda modeļa pamata, kurā būtiska loma atvēlēta valsts līmeņa uzraudzības pieredzei. Priekšlikumā atzīts, ka vienota uzraudzības mehānisma kontekstā valstu uzraudzības iestādes ir vislabākajā pozīcijā, lai veiktu šādas darbības, ņemot vērā gan valstu uzraudzības iestāžu izpratni par nacionālajiem, reģionālajiem un vietējiem banku tirgiem, gan ievērojamus

resursus, kas jau ir šīm iestādēm, gan valodas apsvērumus, gan arī to, kā šīs iestādes atrodas uz vietas, un tāpēc priekšlikumā minēts, ka tas dod iespēju Eiropas Centrālajai bankai lielā mērā paļauties uz valstu iestādēm. Turpmāk ir uzskaitītas vairākas sagatavošanas un īstenošanas darbības, ko valstu uzraudzības iestādes varētu veikt VUM ietvaros.

- Attiecībā uz atļaujas pieteikumu jaunas bankas dibināšanai valsts uzraudzības iestāde varētu izvērtēt atbilstību visiem valsts tiesību aktos paredzētajiem atļaujas saņemšanas nosacījumiem un ierosināt attiecīgu lēmumu Eiropas Centrālajai bankai, kura savukārt varētu izdot bankai attiecīgu atļauju, ja konstatē, ka arī ES tiesību aktos paredzētie nosacījumi ir izpildīti. Atļaujas anulēšanas gadījumiem piemērotu līdzīgu procedūru.

- Valstu uzraudzības iestādes varētu veikt kārtējos (ikdienas) bankas situācijas novērtējumus un pārbaudes uz vietas, īstenojot ECB vispārīgus ieteikumus vai noteikumus. Šajā nolūkā valstu uzraudzības iestādes varētu izmantot savas pilnvaras, piemēram, lai veiktu pārbaudes uz vietas. Ja, pamatojoties uz kārtējo novērtējumu, tiek konstatēts, ka konkrēta banka ir nonākusi lielās grūtībās, valsts uzraudzības iestāde brīdina ECB.

- Gadījumā, ja banka iesniedz pieteikumu iekšējā riska modeļa izmantošanai, valsts uzraudzības iestāde varētu izvērtēt pašu pieteikumu un tā atbilstību ES tiesību aktiem un ECB izdotajiem ieteikumiem un ierosināt Eiropas Centrālajai bankai attiecīgu modeli un tā apstiprināšanas nosacījumus. Pēc apstiprināšanas valsts uzraudzības iestāde varētu pārraudzīt attiecīgā modeļa piemērošanu un uzraudzīt tā izmantošanu.

- ECB un valstu iestādes sava starpā dalītu sankciju piemērošanas pilnvaras.

4.3. ECB pilnvaras

4.3.1. Uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras

Minēto uzdevumu īstenošanas nolūkā ECB tiks uzskatīta par iesaistīto dalībvalstu kompetento iestādi, un tai būs tādas pašas uzraudzības pilnvaras, kādas kompetentajām iestādēm piešķirtas atbilstīgi ES banku nozares tiesību aktiem. Uzraudzības pilnvarās ir iekļautas tādas funkcijas kā atļauju izdošana kredītiestādēm, šo atļauju anulēšana un kredītiestādes valdes locekļa atstādināšana no amata. Turklāt Eiropas Centrālā banka tai piešķirto uzraudzības uzdevumu īstenošanas nolūkā var uzlikt finansiālās sankcijas un likt veikt periodiskus soda maksājumus. Šajā regulā noteiktā pieeja attiecībā uz sankcijām neskar pieeju, kas paredzēta citās jomās, kurās ES iestādēm ir pilnvaras uzlikt sankcijas, tostarp atsevišķos gadījumos arī mātesuzņēmumiem.

Lai Eiropas Centrālā banka varētu veikt savus uzdevumus, tai tiks piešķirtas visas vajadzīgās izmeklēšanas pilnvaras. It īpaši ECB varēs pieprasīt uzraugājamajām struktūrām un personām, kuras iesaistītas minēto struktūru darbībās vai kuras saistītas ar minēto struktūru darbībām, vai arī kuras veic darbības funkcijas šo struktūru vārdā, sniegt visu vajadzīgo informāciju. Eiropas Centrālajai bankai arī tiks piešķirtas pilnvaras veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas. Izmeklēšanas pilnvaru īstenošanai piemēros atbilstīgas tiesiskās garantijas.

4.3.2. Īpašs noteikums par atļaujām un izcelsmes dalībvalsts jautājumi

Lai piešķirtu kredītiestādei atļauju, ECB ņems vērā papildu nosacījumus, kas var būt paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos. Konkrēti, ECB piešķirs atļauju pēc tam, kad valsts kompetentā iestāde būs iesniegusi ierosinājumu, kurā teikts, ka valsts tiesību aktos paredzētie nosacījumi ir izpildīti.

Gadījumiem, kad kredītiestādes izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvi sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī, Savienības tiesību aktos ir noteikts skaidrs kompetenču sadalījums starp izcelsmes dalībvalsti un uzņēmēju dalībvalsti un paredzēti attiecīgā paziņojuma noteikumi. ECB, lai veiktu tai piešķirtos uzdevumus, uzņemsies gan izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes, gan uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestādes lomu attiecībā uz kredītiestādēm, kuras izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvi sniegt pakalpojumus citā iesaistītajā dalībvalstī. Tāpēc saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šie uzdevumi, nebūs jāveic kompetences sadalījums starp izcelsmes dalībvalsti un uzņēmēju dalībvalsti, arī paziņojuma procedūras nebūs jāpiemēro, turklāt starp iesaistītajām dalībvalstīm vairs netiks piemēroti attiecīgie noteikumi.

Saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pārrobežu banku grupu uzraudzības iestādes piedalās grupas konsolidētajā uzraudzībā un saskaņo uzraudzības darbības uzraugu kolēģijas ietvaros. Tomēr tādu banku grupu gadījumā, kuras reģistrētas tikai iesaistītajās dalībvalstīs, ECB pārņems visus attiecīgus uzraudzības uzdevumus. Šīm grupām vairs netiks piemēroti nedz noteikumi par sadarbību starp uzraudzības iestādēm, nedz arī noteikumi par kolēģiju.

4.4. Attiecības ar dalībvalstīm, kuru valūta nav euro

Priekšlikumā ņemta vērā arī to dalībvalstu situācija, kuras nav ieviesušas euro; šī situācija izskatīta trijos aspektos.

Pirmkārt, saistītajā priekšlikumā par grozījumiem Regulā (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi, teikts, ka balsošanas kārtība Eiropas Uzraudzības iestādē būtu jāpielāgo tāpēc, lai EBI lēmumu pieņemšanas struktūras būtu joprojām līdzsvarotas, strādātu efektīvi un pilnībā saglabātu vienotā tirgus integritāti (sk. 4.1.3. iedaļu).

Otrkārt, attiecībā uz to pārrobežu banku uzraudzību, kuras veic darbību gan euro zonā, gan ārpus tās, priekšlikums nekādā veidā neietekmē neiesaistīto dalībvalstu nostāju uzraugu kolēģijās, kas izveidotas ar Direktīvu 2006/48/EK. Eiropas Centrālajai bankai kā kompetentajai iestādei iesaistītajās dalībvalstīs tiks pilnībā piemēroti noteikumi attiecībā uz kolēģijām un pienākums, kas attiecas uz izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu sadarbību un informācijas apmaiņu konsolidētās uzraudzības ietvaros. Šie noteikumi nodrošinās efektīvu satvaru sadarbībai starp ECB un valsts uzraudzības iestādēm dalībvalstīs, kuras nav ieviesušas euro.

Treškārt, dalībvalstis, kuras nav ieviesušas euro, bet vēlas piedalīties banku savienībā, varēs uzsākt ciešu uzraudzības sadarbību ar ECB, ja vien tās izpildīs īpašus nosacījumus. Šajos nosacījumos attiecībā uz minētajām dalībvalstīm jo īpaši ir iekļauta prasība ievērot un īstenot attiecīgos ECB aktus. Ja dalībvalsts uzsākusi ciešu sadarbību, ECB veiks ar šo regulu piešķirtos uzraudzības uzdevumus attiecībā uz šajā dalībvalstī reģistrētajām kredītiestādēm. Dalībvalsts pārstāvis varēs piedalīties ar šo regulu noteiktajās uzraudzības padomes darbībās, lai plānotu un īstenotu ECB uzdevumus attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti lēmumā par ciešo sadarbību, un ievērojot atbilstību ECBS un ECB statūtiem.

4.5. Organizatoriskie principi

4.5.1. Neatkarīgums un pārskatatbildība

Banku uzraudzības uzdevumu veikšanā ECB darbosies neatkarīgi, turklāt uz ECB attieksies stingri pārskatatbildības noteikumi, lai tādējādi nodrošinātu, ka Eiropas Centrālā banka izmanto uzraudzības pilnvaras visefektīvākā un vissamērīgākā veidā, nepārkāpjot Līgumā noteiktās robežas un saskaņā ar Eiropas uzraudzības iestādēm paredzēto kārtību. Tāpēc Eiropas Centrālajai bankai par savu uzdevumu veikšanu ir jāatskaitās Eiropas Parlamentam un Padomei/Eurogrupai. Eiropas Centrālajai bankai tiks piemērota prasība iesniegt regulārus ziņojumus, turklāt tai būs jāatbild uz jautājumiem. Uzraudzības valdes priekšsēdētājs sniegs Eiropas Parlamentam un Eurogrupai ikgadēju ziņojumu par ECB uzraudzības darbībām, turklāt Eiropas Parlamenta kompetentās komitejas varēs to uzklausīt jebkuros citos gadījumos. Eiropas Centrālajai bankai būs arī jāatbild uz visiem Eiropas Parlamenta un tā deputātu uzdotajiem jautājumiem par uzraudzības darbībām. Turklāt saskaņā ar Līgumu ECB Padomes (struktūra, kurai ir galīgā atbildība par ECB darbībām) priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku, kā arī citus valdes locekļus amatā ieceļ Eiropadome pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu. Ņemot vēra, ka uzraudzības valdes priekšsēdētājs tiks atlasīts no valdes locekļiem, Eiropas Parlamentam priekšsēdētāja atlasē attiecīgi tiek nodrošināta svarīga loma. Saskaņā ar LESD 314. panta 1. punktu ECB budžets nav iekļauts Savienības budžetā. Tomēr, lai nodrošinātu pārskatatbildību šajā kontekstā, Eiropas Centrālajai bankai savā budžetā būs jāparedz atsevišķa budžeta pozīcija uzraudzības uzdevumu veikšanai. Izdevumi attiecībā uz ECB uzraudzības uzdevumiem tiks finansēti no maksas, ko iekasēs no uzraugāmajām iestādēm.

4.5.2. Pārvaldība

Monetārās politikas uzdevumi tiks stingri nodalīti no uzraudzības uzdevumiem, lai nepieļautu iespējamus interešu konfliktus starp monetārās politikas un uzraudzības mērķiem. Lai panāktu, ka šo abu jomu uzdevumi tiek nodalīti, un lai uzraudzības uzdevumiem garantētu pienācīgu uzmanību, ECB nodrošinās, ka visas sagatavošanas un izpildes darbības pašā Eiropas Centrālajā bankā veic struktūras un administratīvās nodaļas, kuras neatbild par monetāro politiku. Šajā nolūkā tiks izveidota uzraudzības valde, kura sagatavos lēmumus par uzraudzības jautājumiem. ECB Padome būs atbildīga par galīgo lēmumu pieņemšanu, bet varēs deleģēt atsevišķus uzdevumus vai lēmumu pieņemšanas pilnvaras uzraudzības valdei. Uzraudzības valdi vadīs priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks, kurus ievēlēs ECB padome; līdztekus priekšsēdētājam un priekšsēdētāja vietniekam uzraudzības valdes sastāvā būs četri ECB pārstāvji un viens pārstāvis no katras dalībvalsts centrālās bankas vai citas valsts kompetentās iestādes.

4.5.3. Informācijas apmaiņa

Uzraudzības uzdevumu īstenošanas nolūkā Eiropas Centrālajai bankai tiks piemērotas dienesta noslēpuma prasības, kas noteiktas ES banku nozares tiesību aktos, turklāt ECB varēs apmainīties ar informāciju ar attiecīgajām valstu iestādēm, ievērojot minētajos tiesību aktos paredzētos nosacījumus.

4.6. Stāšanās spēkā un pārskatīšana

Ņemot vērā to, ka vienota banku uzraudzības sistēma ir jāizveido nekavējoties, regula stāsies spēkā 2013. gada 1. janvārī. Lai veicinātu mehānisma uzsākšanu, ir paredzēta pakāpeniskas ieviešanas pieeja, saskaņā ar kuru Eiropas Centrālā banka no 2013. gada 1. janvāra varēs

piemērot uzraudzības pilnvaras attiecībā uz visām bankām un jo īpaši bankām, kuras ir saņēmušas vai lūgušas publiskā sektora finansiālo palīdzību, savukārt lielu Eiropas sistēmiskas nozīmes banku uzraudzību Eiropas Centrālā banka veiks no 2013. gada 1. jūlija. Attiecībā uz visām pārējām bankām ECB sāks pildīt savus uzdevumus vēlākais no 2014. gada 1. janvāra.

Sagaidāms, ka Komisijas 2011. gada 20. jūlijā ierosinātā direktīva par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvo uzraudzību un regula par kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību konsultatīvās uzraudzības prasībām (KPD IV pakete)[1] stāsies spēkā 2013. gada 1. janvārī, un tādējādi ECB varēs veikt uzraudzības uzdevumus uz šo tiesību aktu pamata. Tomēr, ja minētie tiesību akti vēl nebūs stājušies spēkā, īpašs pārējas noteikums dos Eiropas Centrālajai bankai iespēju sākt pildīt šos uzdevumus uz Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK (KPD III) pamata.

Komisija līdz 2016. gada 1. janvārim publicēs ziņojumu par pieredzi, kas gūta VUM darbības laikā un šajā regulā paredzēto procedūru piemērošanā.

5. IETEKME UZ BUDŽETU

Ņemot vērā, ka saskaņā ar Līgumu Eiropas Centrālās bankas budžets nav iekļauts Savienības budžetā, šis priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

[1] COM(2011)452 un COM(2011)453, 2011. gada 20. jūlijs.

2012/0242 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

ar ko Eiropas Centrālajai bankai piešķir īpašus uzdevumus saistībā ar kredītiestāžu uzraudzības politiku

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 127. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[2],

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[3],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Pēdējo desmitgažu laikā Savienība ir panākusi ievērojamu progresu banku pakalpojumu iekšējā tirgus izveidē. Rezultātā daudzās dalībvalstīs banku grupām ar citā dalībvalstī reģistrētām galvenajām mītnēm pieder ievērojama tirgus daļa, un kredītiestādes ir ģeogrāfiski dažādojušas savu uzņēmējdarbību, īpaši euro zonā.

(2) Lai veicinātu ekonomikas atlabšanu Savienībā, ir jāsaglabā un jāpilnveido banku pakalpojumu iekšējais tirgus. Tomēr tas kļūst arvien grūtāk. Dati liecina, ka banku tirgus integrācija Savienībā drīzumā apstāsies.

(3) Tajā pašā laikā uzraugiem jāpastiprina ar uzraudzību saistītās pārbaudes, lai ņemtu vērā atziņas, kas gūtas pēdējos gados piedzīvotajā finansiālajā krīzē, un spētu pārraudzīt ārkārtīgi sarežģītus un savstarpēji saistītus tirgus un iestādes.

(4) Individuālo banku uzraudzība Savienībā paliek galvenokārt valsts līmenī. Tas mazina uzraudzības iedarbību un uzraugu spēju panākt vienotu izpratni par to, cik stabila ir situācija banku nozarē visā Savienībā. Lai saglabātu un palielinātu tirgus integrācijas pozitīvo ietekmi uz izaugsmi un labklājību, uzraudzības pienākumu integrācija būtu jāpastiprina.

---

[2] OV C , lpp.
[3] OV C , lpp.

(5) Kredītiestādes stabilitāte daudzos gadījumos joprojām ir cieši saistīta ar dalībvalsti, kurā tā reģistrēta. Šaubas par valsts parāda ilgtspējīgumu, ekonomiskās izaugsmes izredzēm un kredītiestāžu dzīvotspēju ir radījušas negatīvas, savstarpēji pastiprinošas tirgus tendences. Tas var apdraudēt dažu kredītiestāžu dzīvotspēju, kā arī finanšu sistēmas stabilitāti un var radīt smagu slogu jau tā sarežģītajā attiecīgo dalībvalstu finanšu situācijā. Šī problēma rada īpašu apdraudējumu euro zonā, kurā vienotā valūta palielina iespējamību, ka negatīva notikumu attīstība kādā dalībvalstī var radīt riskus ekonomikas attīstībai un euro zonas stabilitātei kopumā.

(6) Eiropas Banku iestāde (EBI), kas izveidota 2011. gadā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi)[4], un Eiropas finanšu uzraudzības sistēma, kas izveidota ar minētās regulas 2. pantu un 2. pantu 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1094/2012, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi)[5] un 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi)[6], ir būtiski uzlabojušas sadarbību starp banku uzraugiem Savienībā. EBI veic nozīmīgu ieguldījumu finanšu pakalpojumu vienotā noteikumu kopuma izveidē Savienībā, un tai bijusi izšķirīga nozīme, konsekventi īstenojot Savienības lielāko kredītiestāžu rekapitalizāciju, par kuru 2011. gada oktobrī vienojās Eiropadome.

(7) Eiropas Parlaments vairākas reizes – sākot no 2000. gada 13. aprīļa rezolūcijas par Komisijas paziņojumu par finanšu tirgus sistēmas ieviešanu: rīcības plāns[7] un 2002. gada 21. novembra rezolūcijas par kredītiestāžu uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā[8] – ir aicinājis izveidot Eiropas struktūru, kas būtu tieši atbildīga par dažiem finanšu iestāžu uzraudzības uzdevumiem.

(8) Eiropadomes 2012. gada 29. jūnija secinājumos ir pausts aicinājums Eiropadomes priekšsēdētājam izstrādāt plānu īstenas ekonomiskās un monetārās savienības panākšanai. Tajā pašā dienā euro zonas valstu vai valdību vadītāji augstākā līmeņa sanāksmē norādīja, ka tad, kad attiecībā uz bankām euro zonā būs izveidots iedarbīgs vienots uzraudzības mehānisms ar Eiropas Centrālās bankas līdzdalību, Eiropas stabilizācijas mehānismam būtu iespēja, pieņemot parastu lēmumu, tieši rekapitalizēt bankas, pamatojoties uz attiecīgiem nosacījumiem, tostarp atbilstību valsts atbalsta noteikumiem.

(9) Tādēļ būtu jāizveido Eiropas banku savienība, kuras pamatā būtu patiesi vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz vienoto tirgu kopumā un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un kopīga noguldījumu garantiju un noregulējuma sistēma. Ņemot vērā, ka starp vienotās valūtas zonas dalībvalstīm pastāv ciešas savstarpējās saiknes un mijiedarbība, banku savienībai būtu jāattiecas uz vismaz visām euro zonas dalībvalstīm. Lai saglabātu un padziļinātu iekšējo tirgu, ciktāl tas ir institucionāli iespējams, būtu jādod iespēja pārējām dalībvalstīm iesaistīties banku savienībā.

---

4 OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.
5 OV L 331, 15.12.2010., 37. lpp.
6 OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.
7 OV L 40, 7.2.2001, 453. lpp.
8 OV L 25 E, 29.1.2004, 394. lpp.

(10) Kā pirmo soli ceļā uz banku savienību vienotajam uzraudzības mehānismam būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka minētajām kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Vienots uzraudzības mehānisms ir pamats nākamajiem posmiem virzībā uz banku savienību. Tas atspoguļo principu, ka pirms jebkuras kopējo iejaukšanās mehānismu ieviešanas krīžu gadījumā būtu jāveic kopējas pārbaudes, lai mazinātu iespējamību, ka būs jāizmanto iejaukšanās mehānismi.

(11) ECB ka euro zonas centrālā banka ar plašu pieredzi makroekonomikas un finansiālās stabilitātes jautājumos ir vislabāk piemērota tam, lai īstenotu uzraudzības uzdevumus, galveno uzmanību vēršot uz Eiropas finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību. Daudzās dalībvalstīs centrālās bankas jau ir atbildīgas par banku uzraudzību. Tāpēc būtu jāpiešķir Eiropas Centrālajai bankai īpaši uzdevumi saistībā ar kredītiestāžu uzraudzību euro zonā.

(12) Šie īpašie uzraudzības uzdevumi būtu jāuztic Eiropas Centrālajai bankai, jo tie ir izšķirīgi, lai konsekventi un iedarbīgi īstenotu Savienības politiku attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību, bet pārējiem uzdevumiem būtu jāpaliek valstu iestāžu ziņā. Eiropas Centrālās bankas uzdevumos būtu jāiekļauj pasākumu veikšana makrouzraudzības stabilitātei.

(13) Lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti, būtiska nozīme ir lielo banku drošumam un stabilitātei. Tomēr nesenā pieredze liecina, ka arī mazākas bankas var radīt finansiālās stabilitātes apdraudējumu. Tāpēc Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt iespējai īstenot uzraudzības uzdevumus attiecībā uz visām iesaistīto dalībvalstu bankām.

(14) Iepriekšēja atļauja kredītiestādes darbības uzsākšanai ir svarīgs uzraudzības instruments, lai nodrošinātu, ka šādu darbību veic tikai ekonomikas dalībnieki ar stabilu saimniecisko pamatu, organizāciju, kas spēj risināt ar noguldījumu pieņemšanu un kredītu sniegšanu saistītos riskus, un piemērotiem direktoriem. Tāpēc Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt uzdevumam izsniegt atļauju kredītiestādēm, un tai būtu jābūt atbildīgai par atļauju anulēšanu.

(15) Papildus Savienības leģislatīvajos aktos izklāstītajiem nosacījumiem attiecībā uz atļauju izsniegšanu kredītiestādēm un šādu atļauju anulēšanas gadījumiem dalībvalstis pašlaik var izvirzīt papildu nosacījumus attiecībā uz atļauju izsniegšanu un atļaujas anulēšanas gadījumiem. Tāpēc Eiropas Centrālajai bankai būtu jāveic atļauju izsniegšana kredītiestādēm un atļauju anulēšana gadījumos, kad nav izpildītas valsts tiesību aktu prasības, tad, kad to ierosinājusi attiecīgā valsts kompetentā iestāde, kura izvērtē atbilstību piemērojamajiem nosacījumiem, kas noteikti valsts tiesību aktos.

(16) Jebkura jauna īpašnieka piemērotības novērtējums pirms kredītiestādes nozīmīgas akciju daļas iegādes ir neatsverams instruments, lai nodrošinātu kredītiestādes īpašnieku pastāvīgu piemērotību un finansiālo stabilitāti. ECB kā Savienības iestāde ir piemērota tam, lai veiktu šādu novērtējumu, neradot nevajadzīgus iekšējā tirgus ierobežojumus. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt uzdevumam izvērtēt kredītiestāžu nozīmīgas akciju daļas iegādi un atsavināšanu.

(17) Atbilstība Savienības noteikumiem, ar kuriem kredītiestādēm noteikta prasība par noteiktu kapitāla līmeni, lai nodrošinātos pret risku, kas raksturīgs kredītiestāžu darbības videi, prasība mazināt atsevišķo partneru apdraudējuma apmēru, prasība publiski atklāt informāciju par kredītiestādes finansiālo situāciju, prasība par pietiekamu daudzumu likvīdu aktīvu kredītiestādes rīcībā, lai ļautu izturēt tirgus satricinājumu situācijas, un prasība samazināt saistību īpatsvara palielināšanu ir priekšnoteikums kredītiestādes stabilitātei. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt uzdevumam nodrošināt atbilstību minētajiem noteikumiem, noteikt stingrākas uzraudzības prasības un piemērot kredītiestādēm papildu pasākumus gadījumos, kas konkrēti paredzēti Savienības tiesību aktos.

(18) Papildu kapitāla rezerves, tostarp kapitāla saglabāšanas rezerves un pretcikliskas kapitāla rezerves, lai nodrošinātu, ka kredītiestādes ekonomiskās izaugsmes laikā uzkrāj pietiekamu kapitāla bāzi zaudējumu segšanai spriedzes periodos, ir svarīgi uzraudzības instrumenti, kas nodrošina adekvātu zaudējumu segšanas spēju. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt uzdevumam noteikt prasības par šādām rezervēm un panākt, lai kredītiestādes tās izpildītu.

(19) Kredītiestādes drošums un stabilitāte ir atkarīga arī no pietiekama iekšējā kapitāla piešķiršanas, ņemot vērā riskus, kuram tā var tikt pakļauta, un no atbilstīgu iekšējo organizatorisko struktūru un pārvaldības shēmu pieejamības. Tāpēc Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt uzdevumam piemērot prasības, kas nodrošina, ka kredītiestādes ir ieviesušas spēcīgu pārvaldības shēmu, procesus un mehānismus, tostarp stratēģijas un procesus to iekšējā kapitāla novērtēšanai un uzturēšanai. Trūkumu gadījumā tai būtu jābūt arī uzdevumam piemērot atbilstīgus pasākumus, tostarp īpašas papildu pašu līdzekļu prasības, īpašas publicēšanas prasības un īpašas likviditātes prasības.

(20) Kredītiestādes drošuma un stabilitātes apdraudējums var rasties gan atsevišķas kredītiestādes līmenī, gan banku grupas vai finanšu konglomerāta līmenī. Lai nodrošinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, ir svarīgi, lai pastāvētu īpaši uzraudzības pasākumi šo risku mazināšanai. Papildus individuālo kredītiestāžu uzraudzībai Eiropas Centrālās bankas uzdevumiem būtu jāiever uzraudzība konsolidētā līmenī, papildu uzraudzība, finanšu kontrolakciju sabiedrību uzraudzība un jauktu finanšu kontrolakciju sabiedrību uzraudzība.

(21) Lai saglabātu finansiālo stabilitāti, kredītiestādes finanšu un ekonomiskās situācijas pasliktināšanās jānovērš, pirms kredītiestāde sasniedz punktu, kad pārvaldes iestādēm vairs nav citas alternatīvas kā tikai izbeigt tās darbību. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt uzdevumam veikt agrīnas iejaukšanās darbības, kā definēts attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Minētās agrīnās iejaukšanās darbības tomēr būtu jākoordinē ar attiecīgajām noregulējuma iestādēm. Kamēr noregulējuma pilnvaras nav nodotas Eiropas struktūrai, Eiropas Centrālajai bankai jo īpaši būtu piemērotā veidā jākoordinē tās iejaukšanās darbības ar attiecīgajām valsts iestādēm, lai garantētu kopīgu izpratni par attiecīgajiem pienākumiem krīzes gadījumā, jo īpaši saistībā ar pārrobežu krīzes pārvaldības grupām un turpmākām noregulējuma kolēģijām, kas izveidotas šiem mērķiem.

(22) Uzraudzības uzdevumiem, kas nav piešķirti ECB, būtu jāpaliek valsts iestāžu kompetencē. Tas jo īpaši būtu jāattiecina uz pilnvarām saņemt paziņojumus no kredītiestādēm saistībā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību un brīvu pakalpojumu

sniegšanu, uzraudzīt struktūras, uz kurām neattiecas kredītiestāžu definīcija saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, bet kuras tiek uzraudzītas kā kredītiestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem, uzraudzīt trešo valstu kredītiestādes, kas dibina filiāli vai sniedz pārrobežu pakalpojumus Savienībā, uzraudzīt maksājumu pakalpojumus, veikt kredītiestāžu ikdienas pārbaudes, attiecībās ar kredītiestādēm pildīt kompetento iestāžu funkcijas saistībā ar finanšu instrumentu tirgu un novērst finanšu sistēmas izmantošanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas nolūkiem.

(23) Eiropas Centrālajai bankai tai uzticētie uzdevumi būtu jāveic ar mērķi nodrošināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un Savienības finanšu sistēmas stabilitāti, un iekšējā tirgus vienotību un integritāti, tādējādi nodrošinot arī noguldītāju aizsardzību un uzlabojot iekšējā tirgus darbību, saskaņā ar finanšu pakalpojumu vienoto noteikumu kopumu Savienībā.

(24) Uzraudzības uzdevumu uzticēšana Eiropas Centrālajai bankai dažām dalībvalstīm nozīmētu, ka būtu jāievēro atbilstība Eiropas finanšu uzraudzības sistēmai (EFUS), kas izveidota 2010. gadā un kuras pamatmērķis ir izstrādāt vienotu noteikumu kopumu un pastiprināt uzraudzības prakses konverģenci visā Savienībā. Sadarbība starp banku uzraugiem un apdrošināšanas un vērtspapīru tirgus uzraugiem ir svarīga, lai risinātu kopējas ieinteresētības jautājumus un nodrošinātu pareizu uzraudzību attiecībā uz tām kredītiestādēm, kas darbojas arī apdrošināšanas un vērtspapīru nozarē. Tāpēc būtu jāizvirza prasība Eiropas Centrālajai bankai cieši sadarboties ar Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi EFUS ietvaros.

(25) Lai nodrošinātu saskaņotību starp Eiropas Centrālajai bankai uzticētajiem uzraudzības uzdevumiem un lēmumu pieņemšanu Eiropas Banku iestādē, Eiropas Centrālajai bankai būtu jākoordinē iesaistīto dalībvalstu iestāžu pārstāvju kopēja nostāja attiecībā uz jautājumiem, kas ietilpst Eiropas Centrālās bankas kompetencē.

(26) Eiropas Centrālajai bankai būtu jāveic tās uzdevumi saskaņā ar Savienības tiesību aktu noteikumiem un ievērojot atbilstību šiem tiesību aktiem, tostarp visiem Savienības primārajiem un sekundārajiem tiesību aktiem, Komisijas lēmumiem valsts atbalsta jomā, konkurences noteikumiem, apvienošanās kontroles noteikumiem un vienotajam noteikumu kopumam, kas attiecas uz visām dalībvalstīm. Eiropas Banku iestādei ir uzticēts uzdevums izstrādāt tehnisko standartu projektu un vadlīnijas un ieteikumus, kas nodrošinātu uzraudzības konverģenci un uzraudzības rezultātu saskaņotību Savienībā. Eiropas Centrālajai bankai nebūtu jāaizstāj Eiropas Banku iestāde šo uzdevumu veikšanā un tāpēc tai būtu jābūt apveltītām ar pilnvarām pieņemt regulas saskaņā ar LESD 132. pantu tikai tad, kad Savienības tiesību akti, kurus Eiropas Komisija pieņēmusi, pamatojoties uz EBI izstrādātiem projektiem, vai Eiropas Banku iestādes sniegtās vadlīnijas un ieteikumi nereglamentē aspektus, kas ir būtiski svarīgi Eiropas Centrālās bankas uzdevumu pareizai veikšanai, vai nepietiekami detalizēti reglamentē šādus aspektus.

(27) Lai nodrošinātu, ka kredītiestādes, finanšu kontrolakciju sabiedrības un jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrības izpilda uzraudzības noteikumus un lēmumus, pārkāpumu gadījumā būtu jāpiemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas. Saskaņā ar LESD 132. panta 3. punktu un Padomes 1998. gada 23. novembra Regulu (EK)

Nr. 2532/98 par Eiropas Centrālās bankas pilnvarām piemērot sankcijas[9] Eiropas Centrālajai bankai ir tiesības uzlikt naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus uzņēmumiem par nespēju izpildīt no tās noteikumiem un lēmumiem izrietošās saistības. Turklāt, lai dotu iespēju Eiropas Centrālajai bankai efektīvi veikt savus uzdevumus saistībā ar Savienības tieši piemērojamajos tiesību aktos izklāstīto uzraudzības noteikumu piemērošanu, Eiropas Centrālajai bankai būtu jāpiešķir pilnvaras piemērot finansiālās sankcijas kredītiestādēm, finanšu kontrolakciju sabiedrībām un jauktām finanšu kontrolakciju sabiedrībām par šādu noteikumu pārkāpumiem. Valsts iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot sankcijas gadījumos, kad nav izpildītas saistības, kas izriet no valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponētas Savienības direktīvas. Ja ECB tās uzdevumu veikšanai uzskata par lietderīgu piemērot sankcijas par šādiem pārkāpumiem, tai būtu jābūt iespējai šajā nolūkā nodot lietu izskatīšanai valsts iestādēm.

(28) Valsts uzraugiem ir nozīmīga un ilggadēja pieredze kredītiestāžu uzraudzībā to teritorijā un zināšanas par šo kredītiestāžu saimnieciskajām, organizatoriskajām un kultūras īpatnībām. To rīcībā šiem nolūkiem ir pieejams plašs uzticīgu un augsti kvalificētu darbinieku skaits. Tāpēc, lai nodrošinātu augstu uzraudzības kvalitāti Eiropā, valstu uzraugiem būtu jāpalīdz Eiropas Centrālajai bankai jebkuru tādu aktu sagatavošanā un īstenošanā, kas saistīti ar Eiropas Centrālas bankas uzraudzības uzdevumu izpildi. Tam jo īpaši būtu jāietver bankas situācijas ikdienas novērtējumu un saistītās pārbaudes uz vietas.

(29) Attiecībā uz tādu pārrobežu banku uzraudzību, kas darbojas gan euro zonā, gan ārpus tās, Eiropas Centrālajai bankai būtu cieši jāsadarbojas ar neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Uz Eiropas Centrālo banku kā kompetento iestādi būtu jāattiecina saistītie pienākumi sadarboties un apmainīties ar informāciju saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un tai būtu pilnā mērā jāpiedalās uzraugu kolēģijās. Turklāt, ja uzraudzības uzdevumus veic Eiropas iestāde, tas dod skaidras priekšrocības finansiālās stabilitātes un ilgtspējīgas tirgus integrācijas ziņā, tāpēc dalībvalstīm, kuras nav ieviesušas vienoto valūtu, arī vajadzētu būt iespējai piedalīties jaunajā mehānismā. Tomēr obligāts priekšnosacījums uzraudzības uzdevumu iedarbīgai īstenošanai ir uzraudzības lēmumu izpilde pilnā mērā un bez kavēšanās. Tādēļ dalībvalstīm, kas vēlas piedalīties jaunajā mehānismā, būtu jāapņemas nodrošināt, ka to valsts kompetentās iestādes izpildīs un piemēros visus Eiropas Centrālās bankas pieprasītos pasākumus attiecībā uz kredītiestādēm. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt iespējai veidot ciešu sadarbību ar to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras nav ieviesušas vienoto valūtu. Tai būtu jābūt pienākumam veidot sadarbību tad, kad ir izpildīti šajā regulā izklāstītie nosacījumi. Nosacījumiem, saskaņā ar kuriem to dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji, kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību, piedalās uzraudzības valdes darbā, būtu jābūt tādiem, lai nodrošinātu iespējami lielāku minēto pārstāvju iesaistīšanos, ņemot vērā ierobežojumus, kas izriet no Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtiem, jo īpaši attiecībā uz tās lēmumu pieņemšanas procesa integritāti.

(30) Lai veiktu savus uzdevumus, Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt ar atbilstīgām uzraudzības pilnvarām. Savienības tiesību aktos par kredītiestāžu uzraudzību ir paredzētas vairākas pilnvaras, ko šajā nolūkā paredzēts piešķirt dalībvalstu izraudzītajām kompetentajām iestādēm. Ciktāl šādas pilnvaras ietilpst Eiropas

[9] OV L 318, 27.11.1998., 4. lpp.

Centrālajai bankai piešķirto uzraudzības uzdevumu darbības jomā, attiecībā uz iesaistītajām dalībvalstīm ECB būtu jāuzskata par kompetento iestādi un tai būtu jābūt pilnvarām, kas ar Savienības tiesību aktiem piešķirtas kompetentajām iestādēm. Tas ietver pilnvaras, kas ar minētajiem tiesību aktiem piešķirtas izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un pilnvaras, kas piešķirtas izraudzītajām iestādēm.

(31) Lai ECB varētu efektīvi īstenot savus uzdevumus, tai vajadzētu būt iespējai pieprasīt visu vajadzīgo informāciju un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas. Šīm pilnvarām būtu jāattiecas uz uzraugāmajām struktūrām, personām, kas iesaistītas minēto struktūru un saistīto trešo personu darbībās, trešām personām, kurām minētās struktūras ārpakalpojumu veidā deleģējušas operatīvās funkcijas vai darbības, un personām, kas ir citādi cieši un būtiski saistītas ar minēto struktūru darbībām, tostarp uz uzraugāmās struktūras darbiniekiem, kuri nav tieši iesaistīti tās darbībās, bet kuriem sakarā ar viņu darbu struktūrā varētu būt zināma būtiska informācija par konkrētu gadījumu, un uz uzņēmumiem, kas ir snieguši pakalpojumus minētajām struktūrām. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt iespējai pieprasīt informāciju ar vienkāršu pieprasījumu, tādā gadījumā adresātam nav pienākuma sniegt informāciju, bet, ja viņš to brīvprātīgi sniedz, sniegtā informācija nedrīkstētu būt nepatiesa vai maldinoša un tā būtu jāsniedz nekavējoties. Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt iespējai pieprasīt informāciju ar lēmumu.

(32) Ja kredītiestādes izmanto savas tiesības veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī vai ja vairākas struktūras grupā ir reģistrētas dažādās dalībvalstīs, Savienības tiesību aktos ir paredzētas īpašas procedūras un kompetenču sadalījums starp attiecīgajām dalībvalstīm. Ciktāl ECB uzņemas noteiktus uzraudzības uzdevumus attiecībā uz visām iesaistītajām dalībvalstīm, minētās procedūras un uzdevumu piešķiršana nedrīkstētu attiekties uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību vai tiesībām sniegt pakalpojumus citā iesaistītajā dalībvalstī.

(33) Lēmumu pieņemšanas procedūrās Eiropas Centrālajai bankai būtu jāievēro Savienības noteikumi un vispārēji principi attiecībā uz taisnīgu procesu un pārredzamību. Pilnībā būtu jāievēro to personu tiesības tikt uzklausītām, kurām ECB adresējusi savus lēmumus.

(34) Uzraudzības uzdevumu piešķiršana nozīmē, ka Eiropas Centrālajai bankai ir nozīmīgs pienākums saglabāt finansiālo stabilitāti Savienībā un izmantot uzraudzības pilnvaras visiedarbīgākā un samērīgākā veidā. Tādēļ Eiropas Centrālajai bankai par šo uzdevumu izpildi būtu jāatskaitās Eiropas Parlamentam un Ministru Padomei – konkrētāk, Eurogrupai – kā demokrātiski leģitīmām iestādēm, kas pārstāv Eiropas iedzīvotājus un dalībvalstis. Tam būtu jāattiecas uz regulāru pārskatu iesniegšanu un atbildēm uz jautājumiem. Ja valstu uzraugi veic pasākumus saskaņā ar šo regulu, būtu jāturpina piemērot valsts tiesību aktos paredzēto pārskatatbildības kārtību.

(35) ECB ir atbildīga par monetārās politikas funkciju izpildi, lai saglabātu cenu stabilitāti saskaņā ar LESD 127. panta 1. punktu. Uzraudzības uzdevumu īstenošanas mērķis ir aizsargāt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti. Lai izvairītos no interešu konfliktiem un nodrošinātu, ka katra funkcija tiek izpildīta saskaņā ar piemērojamajiem mērķiem, Eiropas Centrālajai bankai būtu jānodrošina, ka tās tiek veiktas pilnībā atsevišķi.

(36) Konkrētāk, ar Eiropas Centrālo banku būtu jāizveido uzraudzības valde, kas ir atbildīga par uzraudzības lēmumu sagatavošanu un kas aptvertu valstu uzraugu īpašās zināšanas. Uzraudzības valde būtu jāvada priekšsēdētājam un priekšsēdētāja vietniekam, ko ievēl ECB Padome un ko turklāt veido Eiropas Centrālās bankas un valsts iestāžu pārstāvji. Lai nodrošinātu pienācīgu rotāciju, vienlaikus nodrošinot priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka pilnīgu neatkarību, pilnvaru termiņam nevajadzētu pārsniegt piecus gadus un nevajadzētu būt atjaunojamam. Lai nodrošinātu pilnīgu koordināciju ar Eiropas Banku iestādes darbību un ar Savienības kredītiestāžu uzraudzības politiku, Eiropas Banku iestādei un Eiropas Komisijai būtu jābūt novērotājiem uzraudzības valdē. Lai veiktu Eiropas Centrālajai bankai piešķirtos uzraudzības izdevumus, būs nepieciešams pieņemt lielu skaitu tehniski sarežģītu tiesību aktu un lēmumu, arī lēmumus par atsevišķām kredītiestādēm. Lai efektīvi izpildītu minētos uzdevumus saskaņā ar monetārās politikas uzdevumu nodalīšanas principu, ECB Padomei būtu jābūt iespējai deleģēt uzraudzības valdei dažus skaidri noteiktus uzraudzības uzdevumus un saistīto lēmumu pieņemšanu, ar noteikumu, ka ECB Padome to pārrauga un par to ir atbildīga, un var sniegt minētajai struktūrai norādījumus un rīkojumus. Uzraudzības valdes darbu var atbalstīt vadības komiteja, kuras sastāvs ir šaurāks.

(37) Uz uzraudzības valdi un Eiropas Centrālās bankas darbiniekiem, kas veic uzraudzības pienākumus, būtu jāattiecina atbilstīgās dienesta noslēpuma prasības. Līdzīgas prasības būtu jāpiemēro informācijas apmaiņai to Eiropas Centrālās bankas darbinieku starpā, kas nav iesaistīti uzraudzības darbībās. Tam nevajadzētu atturēt Eiropas Centrālo banku no informācijas apmaiņas, ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, tostarp ar Eiropas Komisiju tās uzdevumu veikšanai saskaņā ar LESD 107. un 108. pantu un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par pastiprinātu ekonomikas un budžeta uzraudzību.

(38) Lai efektīvi īstenotu uzraudzības uzdevumus, Eiropas Centrālajai bankai tai piešķirtie uzraudzības uzdevumi būtu jāveic pilnīgā neatkarībā, jo īpaši vairoties no nepamatotas politiskas ietekmes un no nozares pārstāvju iejaukšanās, kas negatīvi ietekmētu tās darbības neatkarību.

(39) Lai efektīvi īstenotu uzraudzības uzdevumus, Eiropas Centrālās bankas rīcībā būtu jābūt atbilstošiem resursiem. Minētie resursi būtu jāiegūst veidā, kas nodrošina Eiropas Centrālās bankas neatkarību no valstu kompetento iestāžu un tirgus dalībnieku ietekmes un monetārās politikas un uzraudzības uzdevumu nodalīšanu. Uzraudzības izmaksas būtu galvenokārt jāsedz struktūrām, kurām piemēro uzraudzību. Tādēļ Eiropas Centrālās bankas uzraudzības uzdevumu izpilde būtu vismaz daļēji jāfinansē no maksām, ko iekasē no kredītiestādēm. Ņemot vērā nozīmīgu uzraudzības uzdevumu nodošanu no valstu iestādēm Eiropas Centrālajai bankai, tiek sagaidīts, ka uzraudzības maksas, kas maksājamas valsts līmenī, varētu attiecīgi tikt samazinātas.

(40) Efektīvai uzraudzībai nepieciešami ļoti motivēti, labi apmācīti un objektīvi darbinieki. Lai radītu patiesi integrētu uzraudzības mehānismu, būtu jāparedz atbilstīga darbinieku apmaiņa un pagaidu norīkošana starp Eiropas Centrālo banku un valstu uzraugiem un valstu uzraugu starpā. Vajadzības gadījumā, lai novērstu interešu konfliktu, īpaši lielu banku uzraudzībā, Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt iespējai pieprasīt valstu uzraudzības komandās iekļaut darbiniekus no citu iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

(41) Ņemot vērā banku pakalpojumu globalizāciju un arvien lielāku starptautisko standartu nozīmi, Eiropas Centrālajai bankai būtu jāveic savi uzdevumi, ievērojot starptautiskos standartus, un dialogā un ciešā sadarbībā ar uzraugiem ārpus Savienības, vienlaikus nedublējot Eiropas Banku iestādes starptautisko lomu. Tai vajadzētu būt pilnvarotai iedibināt kontaktus un paredzēt administratīvas sadarbības pasākumus ar trešo valstu uzraudzības un pārvaldības iestādēm un ar starptautiskām organizācijām, nodrošinot koordināciju ar EBI un vienlaikus pilnībā ievērojot pastāvošās dalībvalstu un Savienības iestāžu lomas un attiecīgās kompetences.

(42) Šīs regulas nolūkiem personas datu apstrādei pilnībā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti[10] un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti[11].

(43) Eiropas Centrālajai bankai ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regula (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*)[12]. ECB ir arī pievienojusies Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai.

(44) Lai nodrošinātu, ka kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu uzraudzību nesaistīti apsvērumi, un lai laikus un efektīvi risinātu negatīvu savstarpēji pastiprinošu tirgus tendenču ietekmi uz bankām un dalībvalstīm, Eiropas Centrālajai bankai būtu iespējami drīz jāsāk īpašo uzraudzības uzdevumu veikšana. Tomēr uzraudzības uzdevumu nodošana Eiropas Centrālajai bankai no valstu uzraugiem prasa zināmu sagatavošanos. Tādēļ būtu jāparedz pienācīgs pakāpeniskas ieviešanas periods. To banku skaitam, kurām piemēro Eiropas Centrālās bankas uzraudzību, būtu pakāpeniski jāpalielinās, ņemot vērā minēto banku uzraudzības lietderību finansiālās stabilitātes saglabāšanai. Pirmajā kārtā Eiropas Centrālajai bankai vajadzētu būt iespējai veikt uzraudzības uzdevumus attiecībā uz jebkurām bankām, bet jo īpaši uz bankām, kas ir saņēmušas vai pieprasījušas publiskā sektora finansiālo palīdzību. Otrajā kārtā būtu jāaptver Eiropas mērogam sistēmiski svarīgākās bankas, kā to apliecina to kopējais riska darījumu apmērs un dažādu valstu jurisdikcijās veiktās darbības. Kopējais riska darījumu apmērs būtu jāaprēķina, ņemot vērā metodiku, kas definēta Bāzeles Banku uzraudzības komitejas trešajā vienošanās "Bāzele III" par saistību īpatsvara attiecības aprēķināšanu un par pirmā līmeņa pamata kapitāla definīciju. Pakāpeniskās ieviešanas process būtu jāpabeidz vēlākais viena gada laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(45) Kredītiestāžu uzraudzības prasību un finanšu konglomerātu papildu uzraudzības pašreizējo regulējumu veido direktīvas, kurās ir paredzēts ievērojams iespēju skaits un dalībvalstu rīcības brīvība kompetento iestāžu pilnvaru ierobežošanā. Kamēr nav pieņemti jauni Savienības leģislatīvie akti, kuros skaidri noteiktas pilnvaras, ar kurām kompetentajam iestādēm jābūt apveltītām tieši, un kuros nav atsauces uz dalībvalstu

[10] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
[11] OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.
[12] OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

iespējām un rīcības brīvību, ECB nevar pieņemt nekādus lēmumus, kas ir tieši piemērojami kredītiestādēm, finanšu kontrolakciju sabiedrībām vai jauktām finanšu kontrolakciju sabiedrībām. Tādējādi šajā pārejas posmā Eiropas Centrālajai bankai būtu jāveic savi uzdevumi, tikai sniedzot norādes, kā rīkoties valstu kompetentajām iestādēm.

(46) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, proti, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un tā ir jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.

(47) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus, proti – iedarbīgas un efektīvas sistēmas izveide tam, lai Eiropas iestāde īstenotu īpašus kredītiestāžu uzraudzības uzdevumus, un kredītiestādēm piemērojamo noteikumu kopuma konsekventas piemērošanas nodrošināšana – nevar pietiekami sasniegt dalībvalstu līmenī un tādējādi, ņemot vērā banku tirgus Eiropas mēroga struktūru un banku bankrotu ietekmi uz citām dalībvalstīm, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu ECB piešķir īpašus uzdevumus attiecībā uz politiku, kas saistīta ar kredītiestāžu uzraudzību nolūkā veicināt kredītiestāžu drošumu un stabilitāti, un finanšu sistēmas stabilitāti, pienācīgi ņemot vērā iekšējā tirgus vienotību un integritāti.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(1) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro;

(2) "valsts kompetentā iestāde" ir valsts kompetentā iestāde, kuru iesaistītā dalībvalsts ir norīkojusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības

sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija)[13] un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta versija)[14];

(3) "kredītiestādes" ir kredītiestādes, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punktā;

(4) "finanšu kontrolakciju sabiedrība" ir finanšu kontrolakciju sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 19. punktā;

(5) "jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība" ir jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos[15] 2. panta 15. punktā;

(6) "finanšu konglomerāts" ir finanšu konglomerāts, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā.

II NODAĻA

Sadarbība un uzdevumi

3. pants

Sadarbība

ECB cieši sadarbojas ar Eiropas Banku iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi un Eiropas Sistēmisko risku padomi, kuras ir daļa no Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 2. pantu.

4. pants

Eiropas Centrālajai bankai uzticētie uzdevumi

1. ECB saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem kredītiestāžu uzraudzības vajadzībām ir ekskluzīvi kompetenta veikt šādus uzdevumus attiecībā uz visām kredītiestādēm, kas ir reģistrētas iesaistītajās dalībvalstīs:

(a) izsniegt atļaujas kredītiestādēm un anulēt kredītiestāžu atļaujas;

(b) vērtēt kredītiestāžu kapitāla iegūšanu vai atsavināšanu;

[13] OV L177, 30.6.2006., 1. lpp.
[14] OV L177, 30.6.2006., 277. lpp.
[15] OV L 35, 11.2.2003., 1.–27. lpp.

(c) nodrošināt atbilstību visiem Savienības tiesību aktiem, kas nosaka stingras prasības kredītiestādēm tādās jomās kā pašu kapitāls, liela riska darījumu ierobežošana, likviditāte un fondu līdzekļu izmantojums un attiecībā uz informācijas sniegšanu un informācijas publiskošanu par minētajiem jautājumiem;

(d) tikai gadījumos, kas īpaši norādīti Savienības tiesību aktos — noteikt augstākas uzraudzības prasības un piemērot papildu pasākumus kredītiestādēm;

(e) noteikt, kādas kapitāla rezerves kredītiestādēm jātur papildus pašu kapitāla prasībām, kas minētas c) apakšpunktā, tostarp noteikt pretcikliskās kapitāla rezerves un visus citus pasākumus, kuru mērķis ir mazināt sistēmiskos vai kredītiestāžu makro uzraudzības riskus gadījumos, kas īpaši norādīti Savienības tiesību aktos;

(f) piemērot prasības, ka kredītiestādēm jābūt stingriem pārvaldības pasākumiem, procesiem un mehānismiem un efektīvam iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas procesam;

(g) noteikt, vai pasākumi, procesi un mehānismi, ko ieviesušas kredītiestādes, un šo iestāžu pašu kapitāls nodrošina pārdomātu vadību un riska segumu, un pamatojoties uz šo uzraudzības pārskatīšanu noteikt kredītiestādēm īpašas papildu pašu kapitāla prasības, īpašas publicēšanas prasības, īpašas likviditātes prasības un citus pasākumus gadījumos, kas īpaši norādīti Savienības tiesību aktos;

(h) veikt kredītiestāžu uzraudzības stresa testus uzraudzības pārskata atbalstam;

(i) veikt kredītiestāžu mātesuzņēmumu, kas darbojas vienā no iesaistītajām dalībvalstīm, uzraudzību konsolidētā veidā, tostarp finanšu kontrolakciju sabiedrību un jauktu finanšu kontrolakciju sabiedrību uzraudzību, piedalīties konsolidētā uzraudzībā, tostarp uzraugu kolēģijās, saistībā ar mātesuzņēmumiem, kas nav reģistrēti kādā no iesaistītajām dalībvalstīm;

(j) piedalīties finanšu konglomerātu papildu uzraudzībā attiecībā uz tajos iesaistītajām kredītiestādēm un uzņemties koordinatora uzdevumus, ja ECB ir norīkota par finanšu konglomerāta koordinatoru saskaņā ar kritērijiem, kas norādīti attiecīgos Savienības tiesību aktos;

(k) veikt uzraudzības uzdevumus saistībā ar agrīnu iejaukšanos gadījumā, ja kredītiestāde neatbilst piemērojamām prasībām vai, iespējams, tās pārkāps, tostarp sanācijas plānus un grupas iekšējos finanšu atbalsta pasākumus, koordinējot ar attiecīgajām noregulējuma iestādēm.

(l) koordinēt un izteikt iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvju kopējo nostāju, piedaloties Eiropas Banku iestādes uzraudzības padomē un valdē, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar ECB uzdevumiem, ko tai uztic ar šo regulu.

2. Attiecībā uz kredītiestādēm, kas darbojas neiesaistītā dalībvalstī, kuras dibina filiāli vai sniedz pārrobežu pakalpojumus iesaistītā dalībvalstī, ECB veic 1. punktā minētos uzdevumus, attiecībā uz kuriem ir kompetentas iesaistītās dalībvalsts valsts kompetentās iestādes.

3. Saskaņā ar visiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem un īpaši leģislatīvajiem aktiem un neleģislatīvajiem aktiem un ievērojot atbilstību šo aktu

noteikumiem, ECB var pieņemt regulas un ieteikumus un pieņemt lēmumus par Savienības tiesību aktu īstenošanu vai piemērošanu, ciktāl nepieciešams, lai veiktu ar šo regulu uzticētos uzdevumus.

4. Šī regula neskar iesaistīto dalībvalstu kompetento iestāžu atbildību un saistītās pilnvaras veikt uzraudzības uzdevumus, kas nav minēti šajā regulā.

5. pants

Valstu iestādes

1. ECB veic savus uzdevumus vienota uzraudzības mehānisma ietvaros, kuru veido ECB un valstu kompetentās iestādes.

2. Valstu kompetentās iestādes pēc ECB pieprasījuma palīdz tai sagatavot un īstenot visus tiesību aktus, kas saistīti ar 4. pantā minētajiem uzdevumiem.

3. ECB, veicot savus uzdevumus, organizē 2. punkta īstenošanas praktiskos aspektus, ko veic valstu kompetentās iestādes. Tā skaidri definē sistēmu un nosacījumus, ar kādiem valstu kompetentās iestādes veic minētās darbības.

4. Valstu kompetentās iestādes ievēro ECB norādījumus.

6. pants

Cieša sadarbība ar neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Šajā pantā noteiktajās robežās ECB veic uzdevumus jomās, kas minētas 4. panta 1. un 2. punktā, attiecībā uz kredītiestādēm, kas reģistrētas dalībvalstī, kuras valūta nav euro, gadījumā, ja ir izveidota cieša sadarbība starp ECB un šādas dalībvalsts valsts kompetento iestādi saskaņā ar šo pantu.

Šajā nolūkā ECB var sūtīt norādījumus vai pieprasījumus neiesaistītās dalībvalsts valsts kompetentajai iestādei.

2. Ciešo sadarbību starp ECB un neiesaistītas dalībvalsts valsts kompetento iestādi izveido saskaņā ar ECB pieņemto lēmumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(a) attiecīgā dalībvalsts paziņo pārējām dalībvalstīm, Komisijai, ECB un EBI pieprasījumu par ciešu sadarbību ar ECB saistībā ar 4. pantā minēto uzdevumu īstenošanu attiecībā uz visām attiecīgajā dalībvalstī reģistrētajām kredītiestādēm;

(b) paziņojumā attiecīgā dalībvalsts apņemas nodrošināt:

– ka tās valsts kompetentā iestāde pakļausies visiem ECB norādījumiem vai prasībām;

– sniegt visu to informāciju par kredītiestādēm, kuras reģistrētas šajā dalībvalstī, kādu ECB var pieprasīt nolūkā veikt minēto kredītiestāžu visaptverošu novērtējumu.

(c) Attiecīgā dalībvalsts ir pieņēmusi valsts tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka tās valsts kompetentajai iestādei ir pienākums pieņemt visus ECB pieprasītos pasākumus saistībā ar kredītiestādēm saskaņā ar 5. punktu;

3. Lēmumā, kas norādīts 2. punktā, saskaņā ar ECBS un ECB statūtiem, paredz nosacījumus, ar kādiem dalībvalstu kompetentās iestādes, kuras izveidojušas ciešu sadarbību saskaņā ar šo pantu, piedalās uzraudzības valdes darbībās.

4. Lēmumu, kas minēts 2. punktā, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmumu piemēro pēc 14 dienām no šādas publikācijas.

5. Ja ECB uzskata, ka saistībā ar 1. punktā minētajiem uzdevumiem attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāveic pasākumi attiecībā uz kredītiestādi, finanšu kontrolakciju sabiedrību vai jauktu finanšu kontrolakciju sabiedrību, tā iesniedz pieprasījumu minētajai iestādei, norādot atbilstīgu laika periodu. Minētais periods ir vismaz 48 stundas, ja vien nelabojamu zaudējumu novēršanai nav nepieciešama agrāka pieņemšana. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem pienākumiem.

5. Ja attiecīgā dalībvalsts vairs neatbilst 2. punkta a) līdz c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem vai ja tās kompetentā iestāde neizpilda 2. punkta c) apakšpunktā minēto pienākumu, ECB var pieņemt lēmumu izbeigt ciešo sadarbību ar minēto dalībvalsti.

Lēmumu paziņo attiecīgajai dalībvalstij un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Lēmumā norāda datumu, no kura to piemēro, pienācīgi ņemot vērā kredītiestāžu uzraudzības efektivitāti un likumīgās intereses.

7. pants

Starptautiskās attiecības

Neskarot dalībvalstu un citu Savienības iestāžu attiecīgās kompetences, saistībā ar uzdevumiem, kas ar šo regulu uzticēti ECB, ECB var veidot kontaktus un slēgt administratīvus nolīgumus ar uzraudzības iestādēm, starptautiskām organizācijām un trešo valstu pārvaldes iestādēm, pienācīgi koordinējot ar EBI. Minētie nolīgumi nerada juridiskus pienākumus Savienībai un tās dalībvalstīm.

III NODAĻA

Uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras

8. pants

Uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras

1 Nolūkā veikt ar šīs regulas 4. panta 1. un 2. punktu uzticētos uzdevumus ECB iesaistītajās dalībvalstīs tiek uzskatīta par kompetento iestādi saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un tai ir tādas pilnvaras un pienākumi, kādi saskaņā ar minētajiem aktiem ir kompetentajai iestādei.

Nolūkā veikt uzdevumus, kas norādīti 4. panta 1. un 2. punktā, iesaistītajās dalībvalstīs ECB tiek uzskatīta par norīkoto iestādi saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un tai ir tādas pilnvaras un pienākumi, kādi saskaņā ar minētajiem aktiem ir norīkotajai iestādei.

2 Nolūkā veikt ar 4. panta 1. un 2. punktu uzdotos uzdevumus ECB ir 1. iedaļā norādītās izmeklēšanas pilnvaras.

1. IEDAĻA

IZMEKLĒŠANAS PILNVARAS

9. pants

Informācijas pieprasījumi

1. ECB ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu šādām juridiskām vai fiziskām personām var pieprasīt sniegt visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, tostarp informāciju, kas jāsniedz regulāros intervālos un īpašā formātā uzraudzības un saistītiem statistikas mērķiem:

(a) kredītiestādēm;

(b) finanšu kontrolakciju sabiedrībām;

(c) jauktām finanšu kontrolakciju sabiedrībām;

(d) jauktas darbības kontrolakciju sabiedrībām;

(e) personām, kas iesaistītas darbībās, kas norādītas a) līdz d) apakšpunktā, un saistītajām trešām personām;

(f) trešām personām, ar ko a) līdz d) apakšpunktā norādītās struktūras ir slēgušas ārpakalpojuma līgumus par funkcijām vai darbībām;

(g) personām, kuras citādi ir cieši un būtiski saistītas ar a) līdz d) apakšpunktā norādīto struktūru darbību;

(h) valsts kompetentajām iestādēm.

2. Personas, kas minētas 1. punktā, sniedz pieprasīto informāciju.

10. pants

Vispārēja izmeklēšana

1. Nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus ECB var veikt visas vajadzīgās izmeklēšanas attiecībā uz 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minētajām personām. Šajā nolūkā ECB ir tiesības:

(a) pieprasīt iesniegt dokumentus;

(b) pārbaudīt 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto personu grāmatvedību un datu uzskaiti un iegūt šādas grāmatvedības un uzskaites kopijas vai izrakstus;

(c) saņemt mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus no visām 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minētajām personām vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem;

(d) iztaujāt jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu;

2. Personām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā, ir jāpakļaujas izmeklēšanai, kas sākta, pamatojoties uz ECB lēmumu.

Ja persona kavē izmeklēšanu, iesaistītā dalībvalsts, kurā atrodas attiecīgās telpas, sniedz vajadzīgo palīdzību, tostarp Eiropas Centrālajai bankai pieeju tādas juridiskās personas uzņēmējdarbības telpām, kas minēta 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā, nolūkā īstenot minētās tiesības.

11. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus ECB saskaņā ar 12. pantu var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto personu uzņēmējdarbības telpās. Ja tas nepieciešams pārbaužu pienācīgai veikšanai un efektivitātei, ECB var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot.

2. ECB amatpersonas un citas personas, ko ECB pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, drīkst iekļūt to juridisko personu uzņēmējdarbības telpās un teritorijā, uz kurām

attiecas ECB pieņemtais lēmums par izmeklēšanu, un tām ir visas 10. panta 1. punktā paredzētās pilnvaras. Turklāt tās ir pilnvarotas aizzīmogot jebkuras uzņēmējdarbības telpas un uzskaites žurnālus vai reģistrus uz tādu periodu un tādā mērā, kā vajadzīgs pārbaudes veikšanai.

3. Personām, kas minētas 9. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā, ir jāpakļaujas ar ECB lēmumu noteiktām pārbaudēm uz vietas.

4. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas, kuras teritorijā pārbaude jāveic, kā arī šādas kompetentās iestādes pilnvarotas vai ieceltas personas pēc ECB pieprasījuma sniedz aktīvu palīdzību ECB amatpersonām un citām ECB pilnvarotām personām. Šajā nolūkā tām piešķir 2. punktā minētās pilnvaras. Iesaistītās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma arī var apmeklēt uz vietas veiktās pārbaudes.

5. Ja amatpersonas un citas ECB pilnvarotas pavadošās personas konstatē, ka persona pretojas pārbaudei, kuras veikšana uzdota saskaņā ar šo pantu, iesaistītās dalībvalsts kompetentā iestāde tām sniedz nepieciešamo palīdzību.

12. pants

Tiesu iestādes atļauja

1. Ja 11. panta 1. punktā paredzētajām pārbaudēm uz vietas vai 11. panta 5. punktā noteiktajai palīdzībai saskaņā ar valsts likumiem ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, tāda atļauja tiek pieprasīta.

2. Ja tiek pieprasīta 1. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda ECB lēmuma autentiskumu un to, vai paredzētie piespiedu līdzekļi nav ne patvaļīgi, ne pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt ECB sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši attiecībā uz iemesliem, kas ECB radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpti attiecīgie Savienības tiesību akti, un uz iespējamā pārkāpuma smagumu, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde neizskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt ECB lietas materiālos iekļauto informāciju. ECB lēmuma likumīgumu izskata vienīgi Eiropas Savienības Tiesa.

2. IEDAĻA

ĪPAŠAS UZRAUDZĪBAS PILNVARAS

13. pants

Atļauja

1. Visus atļauju pieprasījumus, lai uzsāktu kredītiestādes darbību iesaistītajā dalībvalstī, iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā kredītiestādi paredzēts reģistrēt saskaņā ar prasībām, kas noteiktas attiecīgajos valsts tiesību aktos.

   Ja kredītiestāde atbilst visiem minētās dalībvalsts tiesību aktos noteiktajiem atļaujas izsniegšanas nosacījumiem, valsts kompetentā iestāde pieņem lēmumu ierosināt Eiropas Centrālajai bankai izsniegt atļauju. Lēmumu paziņo ECB un attiecīgajai kredītiestādei.

   Ja ECB saņem valsts kompetentās iestādes ierosinājumu, kas minēts otrajā daļā, tā piešķir atļauju, ja ir izpildīti Savienības tiesību aktos paredzētie nosacījumi. Lēmumu paziņo attiecīgajai kredītiestādei.

2. ECB pēc savas iniciatīvas vai pēc tās dalībvalsts valsts kompetentās iestādes ierosinājuma, kurā kredītiestāde reģistrēta, var anulēt atļauju gadījumos, kas paredzēti Savienības tiesību aktos.

   Ja valsts kompetentā iestāde, kura ir ierosinājusi izsniegt atļauju saskaņā ar 1. punktu, uzskata, ka atļauja ir jāanulē saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tā iesniedz šādu ierosinājumu ECB. Tādā gadījumā ECB var anulēt atļauju.

14. pants

Uzņēmējas dalībvalsts iestāžu pilnvaras un sadarbība konsolidētās uzraudzības jomā

1. Iesaistīto dalībvalstu starpā Savienības tiesību aktos noteiktās procedūras attiecībā uz kredītiestādēm, kuras vēlas dibināt filiāli vai īstenot pakalpojumu sniegšanas brīvību citas dalībvalsts teritorijā, un saistītās izcelsmes valsts un uzņēmējas valsts kompetences attiecas tikai uz tiem uzdevumiem, kuri ar šīs regulas 4. pantu nav uzdoti ECB.

2. Savienības tiesību aktos paredzētie noteikumi par sadarbību starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz uzraudzības veikšanu konsolidētā veidā nav piemērojami, ciktāl iesaistītās kompetentās iestādes ir iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes.

15. pants

Sankcijas

1. Nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus, gadījumā, ja kredītiestādes, finanšu kontrolakciju sabiedrības vai jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrības ar nolūku vai nolaidības dēļ pārkāpj tieši piemērojamo Savienības tiesību aktu prasības, saistībā ar kurām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem piemēro administratīvās finansiālās sankcijas, ja var noteikt pārkāpuma dēļ gūto labumu vai novērstos zaudējumus — ECB var piemērot administratīvās finansiālās sankcijas līdz šo ieguvumu vai zaudējumu divkāršai summai vai līdz 10 % no juridiskās personas kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā.

2. Ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, attiecīgais kopējais gada apgrozījums, kas minēts 1. punktā, ir kopējais gada apgrozījums, kas norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu.

3. Piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Nosakot vajadzību piemērot sankciju un nosakot atbilstīgo sankciju, ECB ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, kas norādīti Savienības tiesību aktos.

4. ECB piemēro šo pantu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 2532/98 3. līdz 5. pantu.

5. Gadījumos, kas nav paredzēti 1. punktā, ja tas vajadzīgs ar šo regulu uzticēto uzdevumu veikšanai, ECB var pieprasīt valsts kompetentajām iestādēm nodrošināt, ka tiek piemērotas atbilstīgas sankcijas. Valsts kompetento iestāžu piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

   Pirmo daļu īpaši piemēro attiecībā uz finansiālām sankcijām, ko piemēro kredītiestādēm, finanšu kontrolakciju sabiedrībām vai jauktām finanšu kontrolakciju sabiedrībām par to valstu tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponētas attiecīgās Savienības direktīvas, un visām administratīvām sankcijām vai pasākumiem, ko piemēro valdes locekļiem vai citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par kredītiestādes, finanšu kontrolakciju sabiedrības vai jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrības veikto pārkāpumu.

6. ECB bez liekas kavēšanās publicē visas sankcijas, kas minētas 1. punktā, norādot informāciju par pārkāpuma veidu un raksturu un par pārkāpumu atbildīgo personu identitāti, ja vien šāda publikācija nopietni neapdraud finanšu tirgu stabilitāti. Ja publikācija radīs neproporcionālu kaitējumu iesaistītajām pusēm, ECB publicē anonīmu informāciju par sankcijām.

7. Neskarot 1. līdz 6. punktu, nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus, Eiropas Centrālās bankas noteikumu vai lēmumu pārkāpumu gadījumā ECB var piemērot sankcijas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2532/98.

IV NODAĻA

Organizatoriskie principi

16. pants

Neatkarība

1. Veicot ar šo regulu uzticētos uzdevumus, ECB rīkojas neatkarīgi.

2. Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un dalībvalstu valdības respektē šo neatkarību.

17. pants

Pārskatatbildība

Saskaņā ar šo nodaļu par šīs regulas īstenošanu ECB ir atbildīga Eiropas Parlamentam un Padomei.

18. pants

Nodalīšana no monetārās politikas funkcijām

1. Veicot ar šo regulu uzticētos uzdevumus, ECB tiecas tikai uz šajā regulā minētajiem mērķiem.

2. ECB veic ar šo regulu uzticētos uzdevumus atsevišķi no saviem monetārās politikas un visiem citiem uzdevumiem.To uzdevumu veikšana, kuri ECB uzticēti ar šo regulu, netraucē ECB uzdevumiem saistībā ar monetāro politiku un visiem citiem uzdevumiem.

3. ECB 1. un 2. punkta nolūkā pieņem visus nepieciešamos iekšējos noteikumus, tostarp noteikumus par dienesta noslēpumu.

19. pants

Uzraudzības valde

1. ECB uzticēto uzdevumu plānošanu un izpildi veic iekšēja struktūra, kuras sastāvā ir četri ECB Valdes iecelti ECB pārstāvji un viens par kredītiestāžu uzraudzību atbildīgās valsts kompetentās iestādes pārstāvis no katras iesaistītās dalībvalsts (turpmāk "uzraudzības valde").

2. Turklāt uzraudzības valdē ir priekšsēdētājs, ko Padomes locekļi ievēl no Valdes locekļu vidus, izņemot Valdes priekšsēdētāju, un priekšsēdētāja vietnieks, ko izvēl ECB Padomes locekļi no sava vidus.

3. ECB Padome var deleģēt uzraudzības valdei skaidri definētus uzraudzības uzdevumus un saistītus lēmumus, kas attiecas uz atsevišķām kredītiestādēm vai identificējamu kredītiestāžu, finanšu kontrolakciju sabiedrību vai jauktu finanšu kontrolakciju sabiedrību kopumu, ar noteikumu, ka ECB Padome to pārrauga un par to ir atbildīga.

4. Uzraudzības valde var no savu locekļu vidus izveidot vadības komiteju, kuras sastāvs ir šaurāks un kura atbalsta tās darbu, tostarp sanāksmju sagatavošanu.

5. To dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji, kuras ir nodibinājušas ciešu sadarbību saskaņā ar 6. pantu, piedalās uzraudzības valdes darbībā saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti lēmumā, kurš pieņemts saskaņā ar 6. panta 2. un 3. punktu, atbilstīgi ECBS un ECB statūtiem.

6. Eiropas Banku iestādes priekšsēdētājs un Eiropas Komisijas loceklis var piedalīties uzraudzības valdes sanāksmēs kā novērotāji.

7. ECB Padome pieņem uzraudzības valdes reglamentu, tostarp noteikumus par priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka pilnvaru termiņu. Pilnvaru termiņš nepārsniedz piecus gadus, un to nepagarina.

20. pants

Dienesta noslēpums un informācijas apmaiņa

1. Uzraudzības valdes locekļiem un ECB personālam, kas veic uzraudzības pienākumus, pat pēc šo pienākumu izbeigšanas ir saistošas prasības par profesionālo noslēpumu, kas izklāstītas 4. protokola 37. pantā un attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

2. Ievērojot ierobežojumus un saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos, nolūkā veikt ar šo regulu uzticētos uzdevumus, ECB ir atļauta informācijas apmaiņa ar valsts vai Eiropas iestādēm un struktūrām gadījumos, ja Savienības tiesībās paredzēts, ka valsts kompetentās iestādes drīkst atklāt informāciju šīm struktūrām, vai ja dalībvalstis var paredzēt šādu atklāšanu saskaņā ar Savienības tiesībām.

21. pants

Ziņojums

1. ECB katru gadu Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Eurogrupai iesniedz ziņojumu par to uzdevumu izpildi, kuri tai uzticēti ar šo regulu.

2. ECB uzraudzības valdes priekšsēdētājs iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Eurogrupai jebkuras tādas neiesaistītas dalībvalsts pārstāvju klātbūtnē, ar kuru ir nodibināta cieša sadarbība saskaņā ar 6. pantu.

3. Uzraudzības valdes priekšsēdētāju jautājumos par tās uzraudzības uzdevumiem pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma var uzklausīt Eiropas Parlamenta kompetentās komitejas.

4. ECB mutiski vai rakstiski atbild uz jautājumiem, ko uzdod Eiropas Parlaments vai Eurogrupa.

22. pants

Resursi

ECB velta vajadzīgos resursus to uzdevumu veikšanai, kuri tai uzticēti ar šo regulu.

23. pants

Budžets

1. ECB izdevumus par to uzdevumu veikšanu, kuri tai uzticēti ar šo regulu, norāda ECB budžeta atsevišķā iedaļā.

2. ECB 22. pantā minētajā ziņojumā sniedz sīku informāciju par tās budžeta uzraudzības iedaļu. Tā publicē detalizētas gada atskaites par budžeta uzraudzības iedaļu saskaņā ar ECB un ECBS statūtu 26. panta 2. punktu.

24. pants

Maksa par uzraudzību

1. ECB no kredītiestādēm pieprasa maksu, lai segtu izdevumus, kas saistīti ar tās uzdevumiem, un nepārsniedz minētos izdevumus.

2. No kredītiestādes iekasētās maksas apjoms ir proporcionāls attiecīgās kredītiestādes nozīmībai un riska profilam.

25. pants

Personāla apmaiņa

1. ECB nodrošina atbilstošu personāla apmaiņu un pagaidu norīkošanu starp ECB un valstu kompetentajām iestādēm un valstu kompetento iestāžu starpā.

2. Vajadzības gadījumā ECB pieprasa, lai valsts kompetento iestāžu uzraudzības komandas, kuras veic uzraudzības pasākumus attiecībā uz kredītiestādi, finanšu kontrolakciju sabiedrību vai jauktas finanšu kontrolakciju sabiedrību, kas atrodas kādā no iesaistītajām dalībvalstīm, saskaņā ar šo regulu iesaista personālu arī no citu iesaistīto dalībvalstu valsts kompetentajām iestādēm.

V NODAĻA

Vispārīgie un nobeiguma noteikumi

26. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2015. gada 31. decembrim publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumā *inter alia* sniedz izvērtējumu par:

a) ECB funkcijām Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā;

b) neatkarības un atbildības organizācijas efektivitāti;

c) ECB un Eiropas Banku iestādes mijiedarbību;

d) pārvaldības organizācijas piemērotību, tostarp uzraudzības valdes sastāvu.

Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisija vajadzības gadījumā sniedz saistītos priekšlikumus.

27. pants

Pārejas noteikumi

1. Ar 2013. gada 1. jūliju ECB veic tai uzticētos uzraudzības uzdevumus arī attiecībā uz vissvarīgākajām kredītiestādēm, finanšu kontrolakciju sabiedrībām un jauktām finanšu kontrolakciju sabiedrībām, kurām ir Eiropas sistēmiska nozīme augstākajā konsolidācijas līmenī, vadoties pēc to izmēra, kā to apliecina visu aktīvu un ārpusbilances saistību riska darījumu vērtību summa, kas nav atskaitīta, nosakot pirmā līmeņa pamata kapitālu regulatīviem mērķiem, un to pārrobežu darbība, kas atspoguļota vairākjurisdikciju prasībās, piemēram, noguldījumos un citos aktīvos saistībā ar klientiem vai citiem finanšu uzņēmumiem, kas atrodas citā valstī, un vairākjurisdikciju saistībās, piemēram, aizdevumi un parādzīmes saistībā ar klientiem vai citiem finanšu uzņēmumiem, kas atrodas citā valstī, kas kopumā aptver vismaz pusi no visas euro zonas banku nozares 2013. gada 1. janvārī. ECB pieņem un publicē minēto iestāžu sarakstu pirms 2013. gada 1. marta.

2. ECB pilnā apjomā uzņemas tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus ne vēlāk kā 2014. gada 1. janvārī.

3. Pirms 2014. gada 1. janvāra ECB var ar lēmumu, kas adresēts kredītiestādei, finanšu kontrolakciju sabiedrībai vai jauktai finanšu kontrolakciju sabiedrībai un attiecīgo iesaistīto dalībvalstu valsts kompetentajai iestādei, var sākt veikt ar šo regulu uzdotos uzdevumus, jo īpaši ja kredītiestāde, finanšu kontrolakciju sabiedrība vai jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība ir saņēmusi vai pieprasījusi publiskā sektora finansiālu palīdzību.

4. Ar šīs regulas stāšanos spēkā, ņemot vērā, ka ECB jāsāk veikt savus uzdevumus saskaņā ar 1. līdz 3. punktu, tā var pieprasīt iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm un personām, kas minētas 9. pantā, sniegt visu atbilstīgo informāciju ECB, lai tā veiktu iesaistīto dalībvalstu kredītiestāžu visaptverošu novērtējumu. Kredītiestāde un kompetentā iestāde sniedz pieprasīto informāciju.

5. Atkāpjoties no 4. panta 3. punkta, pēc šīs regulas stāšanās spēkā un līdz Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK atcelšanai un aizstāšanai ar jauniem Savienības tiesību aktiem ECB veic tai ar šo regulu uzticētos uzdevumus, sniedzot norādījumus valstu kompetentajām iestādēm par attiecīgo tām uzticēto pilnvaru īstenošanu.

   Atkāpjoties no 4. panta 3. punkta, pēc šīs regulas stāšanās spēkā un līdz dienai, kad stājas spēkā tiesību akti par papildu uzraudzību attiecībā uz kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos, kas ļauj ECB īstenot kompetentās iestādes pilnvaras, ECB veic tai ar 4. panta 2. punkta j) apakšpunktu uzticētos uzdevumus, sniedzot norādījumus valstu kompetentajām iestādēm par attiecīgo tām uzticēto pilnvaru īstenošanu.

6. Kredītiestādes, kurām 28. pantā minētajā datumā vai attiecīgā gadījumā 2. un 3. punktā minētajos datumos iesaistītās dalībvalstis bija izsniegušas atļauju, uzskata par atļauju saņēmušām saskaņā ar 13. pantu, un tās var turpināt uzņēmējdarbību. Valsts kompetentās iestādes pirms šīs regulas piemērošanas dienas vai attiecīgā gadījumā pirms 2. un 3. punktā minētajiem datumiem paziņo ECB šādu kredītiestāžu identitāti kopā ar ziņojumu, kurā norāda attiecīgās iestādes uzraudzības vēsturi un riska profilu, un visu pārējo ECB pieprasīto informāciju. Informāciju iesniedz formātā, kādu pieprasa ECB.

28. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs